

COMPARTIR LA MATEIXA FE

Arriba el mes de setembre i tot es torna a posar en marxa després de l'aturada de l'estiu. Un estiu que suposa un parèntesi en molts d'aspectes, un temps on hem pogut gaudir de temps lliure, temps per anar a la platja, acudir a les festes patronals i fer aquelles coses que el ritme del curs i de l'hivern no ens permet fer. A Menorca dir "estiu" és sinònim de gent i aquest any ha estat un estiu de rècord en molts d'aspectes: en la quantitat de gent que ha vingut, en el número de vols, en els cotxes i motos per la carretera, en la quantitat de recursos consumits, en la calor que hem patit...

Aquest augment exponencial de turistes durant l'estiu, concretament els mesos de juliol i agost, cada any desencadena un debat públic sobre el model turístic que volem per a la nostra Illa, un debat que toca molts de temes: econòmic, laboral, mediambiental, social... No hi ha dubte que en els darrers anys Menorca està de moda i això suposa aspectes positius i negatius que ara no entrarem a analitzar.

Simplement voldria que ens fixéssim en un aspecte que passa cada estiu i que per nosaltres, els creients, i per les nostres comunitats cristianes suposa una gran riquesa. M'estic referint a la presència dels turistes a les nostres celebracions de l'Eucaristia. Durant els mesos d'estiu podem veure com molts membres de les nostres comunitats marxen a les seves segones residències (les casetes i xalets) canviant la seva parròquia per altres esglésies o llocs de culte estivals. Mentre els "nostres" marxen durant l'estiu, venen els turistes nacionals i internacionals a participar de les nostres celebracions.

Molts d'aquests turistes són feligresos puntuals, de pas, que un diumenge participen de les nostres celebracions; altres són persones que venen cada any i que es vinculen a les nostres comunitats, sentint-se part de la parròquia i acudint fidelment i setmanalment a celebrar la seva fe. D'entre les coses que més em criden l'atenció són les famílies senceres que acudeixen a celebrar l'Eucaristia, lo bé que es porten els més petits, el recolliment, respecte i devoció que demostren durant tota la celebració, i el somriure amb el qual marxen al final de la missa. Tots ells saben que estan de vacances, però també saben que allà on van per descansar també hi troben el Senyor, hi troben l'Església, hi troben l'Eucaristia, i s'uneixen a la comunitat local per celebrar i viure la mateixa fe.

És cert que a vegades l'idioma és una trava, sobretot pels turistes internacionals, tot i seguir les lectures de la celebració a través dels fulls o del codi QR que oferim a les parròquies, però per ells l'idioma no és un impediment per celebrar la fe que no coneix barreres de cap classe, la catolicitat de l'Església fa que ells puguin celebrar enfora de casa la mateixa fe que ens uneix i que ens fa viure com autèntics germans. Un turisme així per nosaltres és una riquesa que hem d'aprendre a valorar.